

Co dělá GREVIO, orgán dohlížející na zavedení Istanbulske úmluvy, o níž bude hlasovat Senát

- CZ24 News | 19. ledna 2024

SVĚT: Příští týden bude Senát rozhodovat o osudu takzvané [Istanbulske úmluvy](#), která je oficiálně prezentována jako snaha o „boj proti násilí na ženách“. Řada senátorů však varuje před tím, co se v textu zakrytém humanistickou myšlenkou ukrývá. Stanoviska GREVIA jejich obavy potvrzují.

Zvláštním orgánem Istanbulske úmluvy je takzvaný GREVIO, který se na [webu](#) Rady Evropy, pod nějž spadá, prezentuje jako „nezávislý odborný orgán odpovědný za monitorování realizace Istanbulske úmluvy“.

V materiálech ([pdf](#)), které si deník Epoch Times vyžádal od senátorky Jitky Chalánkové, jsou zmíněna některá doporučení zasílaná orgánem GREVIO zemím, které úmluvu ratifikovaly.

GREVIO například ve stanovisku pro Gruzii sdělil, že tradiční vnímání ženských a mužských rolí je „překážkou pro dosažení faktické rovnosti žen a mužů“. Jako problematické také vidí, že se polští „soudci řídí stereotypními genderovými rolemi a respektem k rodině jako základní jednotce společnosti“.

Orgán také ve svých prohlášeních vyjadřuje „znepokojení nad objevujícími se náznaky tendence reinterpretovat a přeorientovat politiku rovnosti žen a mužů v Itálii na politiku rodiny a mateřství“. Ve více zemích potom doporučuje, že by „vnitrostátní média měla přijmout autoregulační normy, kterými se zavážou k nestereotypnímu zobrazování žen“.

Instituce dále nově definuje pojem, co je to žena. „Také trans-ženy, tedy biologičtí muži vystupující společensky jako ženy, jsou Úmluvou chráněny a chápány jako ženy, nad to zvlášť zranitelné,“ [komentuje](#) text úmluvy advokát JUDr. Jakub Kříž. GREVIO je označuje jako „LGBTI ženy“.

Z hlediska právního je podle expertů třeba přesně vymezovat významy pojmů, které jsou v zákonech uváděny. „Právo je založené na přesné práci s pojmy. Z pohledu dopadu právní regulace na společnost je proto vymezení jejich obsahu často důležitější než přesné znění normativních vět, jež jsou z nich sestaveny,“ uvádí doktor Kříž.

A v této stěžejní oblasti pojmů je Istanbulska úmluva značně kritizována, protože zahrnuje takzvanou „genderovou ideologii“ podle níž se může muž dle svého rozhodnutí považovat za ženu nebo žena za muže, či se označovat jako „bez pohlaví“ a tak dále. Z hlediska práva potom pozbývá taková úmluva jakýkoliv smysl, protože nestojí na jasně definovaných základech.

Tři senátní výbory úmluvu nepodpořily, jeden těsně pro

Tiskový briefing místopředsedy Senátu Jiřího Oberfalzera a dalších senátorů k Istanbulské úmluvě, 23. srpen 2023. (senat.cz)

Ratifikaci této úmluvy v českém Senátu podpořil pouze jeden ze čtyř výborů, kdy těsné souhlasné stanovisko realizoval pouze Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu a lidská práva.

Na úmluvu se snesla ostrá [kritika](#) některých senátorů na tiskové konferenci v srpnu 2023.

Místopředseda Senátu Jiří Oberfalzer zde uvedl několik ukázek doporučení nadnárodního orgánu GREVIO, který má dohlížet na plnění úmluvy. „Černé Hoře vytýká GREVIO, že tam stále přetrvává úcta k tradiční rodině. Itálii se vytýká, že od rovného přístupu k pohlaví se pomalu vrací k tradičnímu pojetí rodiny. Polsko zase dělá tu chybu, že stále vnímá rodinu jako základ společnosti.“

Z opačné strany pak doplnil pochvalný citát GREVIA k Andoře: „Pořádá semináře pro žáky středních škol ve věku 13–14 let za účelem dekonstrukce těchto stereotypů a analýzy sociálních konstruktů, jako je např. mýtus romantické lásky, které udržují nerovnosti mezi pohlavími a mohou hrát roli při vzniku násilných partnerských vztahů.“

Senátor Zdeněk Hraba, zpravodaj Ústavně-právního výboru pro Istanbulskou úmluvu, uvedl že „progresivisté a jejich kulturní revoluce nutně vyvolává protireakci, kdy se spojují lidé, kteří nechtějí dramatické progresivistické změny... chtějí své hodnoty, které uchovávají pro budoucí generace...“

Úmluva je dle Hraby nosným prostředkem pro zavádění genderové ideologie, která je zaobalena do boje proti násilí na ženách.

„Jakákoliv kritika zavádění genderové ideologie je svedena na to, že kritici genderové ideologie jsou proti boji proti násilí na ženách. Tyto nefér argumenty jsou omílány neustále dokola,“ [vysvětluje](#) Hraba, čemu čelí opozice přijetí úmluvy. Opoziční senátoři vydali k úmluvě společné stanovisko ([pdf](#)).

Nezávislá senátorka Jitka Chalánková vystoupila jako další v pořadí. „Tato úmluva se přesně jmenuje Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí. Proti tomu by samozřejmě nikdo nemohl mít nic. Ale jak již bylo naznačeno... Já považuji tuto úmluvu z pohledu na umění propagandy za geniální podvod,“ uvedla a blíže rozebrala koncept slova gender, který dle ní nebyl úřadem vlády vysvětlen.

„Je to pouze popsáno jako soubor, sociální konstrukt, jako soubor rolí, který lze přiřadit k jednomu jednotlivému pohlaví – tedy nemusí být vázán na biologické pohlaví. A zde je kámen úrazu, kdo vlastně bude chráněn? Tak to je další věc k přemýšlení,“ řekla senátorka.

Zkušenosti z Francie

Francouzská profesorka soukromého práva Aline Cheynet de Buaupré hovoří na konferenci „Istanbulská úmluva - výzva, hrozba?“, Senát 30. května 2023. (Screenshot z videozáznamu Senátu)

„Francie ratifikovala Istanbulskou úmluvu v roce 2014. Otázka, kterou si kladu, je, jak je možné pokročit v analýze úmluvy,“ [sdělila](#) francouzská profesorka soukromého práva Aline Cheynet de Buaupré, která českým senátorům prezentovala, jak probíhá implementace úmluvy ve Francii.

Ratifikaci dle ní předcházely „boj proti nuceným sňatkům“ v roce 2006 a diskuze o „násilí páchaném na ženách, násilí v rámci párů“ od roku 2010. V roce 2013 došlo ve Francii k zákonnému schválení možnosti uzavírat manželství mezi páry stejného pohlaví. V roce 2014 byl schválen zákon, který „hovoří o skutečné rovnosti žen a mužů“. „Takto se ten zákon přímo jmenuje – Skutečná rovnost žen a mužů,“ říká profesorka.

„Pokud společnost ztratí schopnost odlišovat ženy od mužů, stane se boj proti

násilí na ženách nevymahatelnou povinností a Francie je toho bohužel příkladem.“

— Aline Cheynet de Buaupré, profesorka soukromého práva

„V realitě, ale v obsahu těchto textů [Istanbulské úmluvy] není nic, co by francouzské zákony už neobsahovaly. To, k čemu v důsledku toho dochází, je to, čemu říkám míchání nebo matení pojmů a konceptů,“ vysvětluje profesorka.

„Žena ve Francii už dnes není biologický koncept. Od roku 2016 mohou osoby měnit pohlaví, buď chirurgickým zásahem, hormonální léčbou nebo prostě tím, že se prohlásí za ženu nebo za muže. Stačí pouze prohlášení, že se považuje za jiné pohlaví.“

Profesorka nakonec konstatuje, že rovnost mezi muži a ženami je ve skutečnosti v rámci Istanbulské úmluvy narušována, protože poskytuje „zvláštní ochranu ženám“, ale nikoliv mužům (ať už dětem nebo dospělým), kteří mohou čelit násilí ze strany mužů či žen.

Předseda Nejvyššího správního soudu, pan Karel Šimka, hovoří na senátní konferenci, 30. května 2023. (Milan Kajínek / The Epoch Times)

„Usnesení Evropského parlamentu z roku 2021, kde se říká, že rovnost pohlaví je základní hodnotou... V tomto usnesení jsem nenašla ani jednou zmíněný pojem otec. Gender má nahradit slovo pohlaví. Ve Francii nahrazujeme slova muž a žena slovem osoba. Dnes může dokonce muž darovat svá vajíčka (myšleno, žena která je muž). To je výsledek současné situace,“ uvádí profesorka.

Obtížně dohledatelné statistiky násilí dle ní neukazují žádnou změnu.

„V latině se říká, čím více zákonů, tím je republika horší. Přínos istanbulske úmluvy není vůbec zřejmý,“ říká profesorka a dodává, že „pokud společnost ztratí schopnost odlišovat ženy od mužů, stane se boj proti násilí na ženách nevymahatelnou povinností a Francie je toho bohužel příkladem“.

AUTOR: Milan Kajínek

[ZDROJ](#)